

gjælder ved sædvanlig Eksekution, strax skal skride til Udlægsforretningens Paabegyndelse. Man har fundet det rettest at bibeholde den til Grund for den bestaaende Ordning liggende Tanke, at Skyldneren skal advares om Udpantningen en vis Tid, forinden den foretages, og som Grundlag for denne Advarsel tjener den i § 3 ommeldte foreløbige Kjendelse, hvorved Fogden afgjør, om Udpantning kan finde Sted, og som bliver at forkynde paa samme Maade som Dvirghedens Udpantningsordre efter den gjældende Ret, jfr. § 4. Forslagets Ordning yder saaledes Rekviritus en lignende Garant, som den, der tilkommer ham efter den bestaaende Ret, og medfører samtidig den Vettelse for Rekvirenten, at han kan gaa lige til Fogden istedetfor først at henvende sig til Amtet. At Fogden, naar Autorisationen henlægges til ham, bør afgive denne i Form af en Kjendelse, stemmer med hans Stilling som judicial Autoritet. Iøvrigt skal Fogden ikke anstille nogen videregaaende Undersøgelse med Hensyn til Fordringen, end der for Tiden paahviler Dvervrigheden. Naar Fogden, hvem Rekvirenten er pligtig at forelægge de samme Dplysninger, som nu kunne kræves af Dverovrigheden, skjøner, at Fordringen ifølge Lovgivningen kan inddrives ved Udpantning, og at der heller ikke iøvrigt efter det foreliggende er Noget til Hinder for dennes Foretagelse, bliver Udpantningen altsaa at tilstede paa Rekvirentens Ansvar, forsaavidt Fordringens Rigtighed angaaer. Da imidlertid Kjendelsen tilbørlig vil bero paa Bedømmelsen af faktiske Spørgsmaal, kan den kun være foreløbig, og maa kunne forandres af Fogden, naar andre Dplysninger tilvebringes. (Forslagets § 7 tredje Stykke). Men naar Skyldneren saaledes har Afgang til ved at fremsætte Indsigelser at faae Kjendelsen forandret af Fogden selv, bør han ikke tillige kunne appellere denne uden i Forbindelse med hele Forretningen og det saameget mindre, som en saadan Appel, hvis den skulde standse Udpantningen, vilde forspilde Retsinstituttets hele Formaal. Derimod er det en Selvfølge, at den Kjendelse, hvorved Fogden nægter den begjærte Udpantning, kan paaankes af Rekvirenten paa samme Maade som de Kjendelser,

hvorved Fogden har nægtet at foretage sædvanlig Eksekution, jfr. § 3 i Slutningen.

Det er foreslaaet, at Rekviritonen skal være skriftlig, da der ikke herved lægges større Byrde paa Rekvirenten end nu, hvor Begjæringen om Autorisation hos Amtet i Reglen maa være skriftlig, og dette medfører den Fordel, at Fordringen, som Begjæringen angaaer, og som i de færreste Tilfælde støttes til Dokumenter, opgives nøiagtigere i Henseende til Størrelse og Grundlag, end det ellers kan ventes, i alt Fald naar man ikke vil fordre personligt Møde af Rekvirenten, ligesom man ogsaa herved undgaaer Nødvendigheden af en Udskrift af Kjendelsen, idet det Fornødne herom kan paategnes Rekviritonen, saaledes som det foreslaaes i § 4.

Sidstnævnte Paragraf omhandler iøvrigt det Barsel, som gives Skyldneren ved Kjendelsens Forkyndelse og er i Overensstemmelse med de nugældende Regler, kun at Fristerne noget ere forkortede.

Bed flere Lovbestemmelser er det tilladt Sognefogden at iværksætte Udpantninger paa Landet, saasom for Underholdningsbidrag, Tiendevederlag og Skatter med visse Begrænsninger; det er imidlertid tvivlsomt, om der heraf kan udledes nogen almindelig Regel for hans Myndighed, eller om denne er indskrænket til lovbestemte Tilfælde. Der er nu i § 5 foreslaaet en almindelig Regel herom, og i Overensstemmelse med, hvad der for Tiden er Reglen med Hensyn til Skatter m. m. og hvad der i Praxis har vist sig ikke at medføre nogen Vanskelighed eller Ulempe, tænkes det overladt Sognefogden at foretage alle Udpantninger paa Landet for 50 Rd. og derunder, dog ikke i fast Eiendom.

Der er saameget mindre Betænkelse ved i disse Tilfælde at henlægge Forretningen til Sognefogden, som hans Stilling efter Udfastet bliver klarere end hidtil, jfr. nærmere nedenfor.

Det er en Selvfølge, at han ikke alene maa paase, at den i § 4 foreskrevne Forkyndelse er flet med behørigt Barsel, men ogsaa under Forretningen iagttage Reglerne for Udlæg, saaledes med Hensyn til Fristagelser for Udlæg, Valget af Gjenstande, hvori det skal